

Rybník Hvíždalka

Účastníme se s Alenkou setkání členů a příznivců ČSOP nedaleko Rožmitálu pod Třemšínem. Je poslední den a odjíždíme ke vzdálenému cíli, baroknímu mlýnu. Ten se má nalézat ve Spáleném Poříčí. Měli bychom dorazit včas. Jenže kdosi si mezi kempem Soběňákem a výpadovkou ke zmiňovanému místu vymyslel nečekanou objížďku. Na silnici se objeví zákazové značky a možnost objížďky je jaksí pozapomenuta. Nakonec zvítězí klasická papírová mapa. Blahořečím jí, když za její pomoci dojedeme polními cestami k silnici I. třídy č. 19. Potom již uháníme ke Spálenému Poříčí. Jenže než tam dojedeme, uložíme auto a vyhledáme mlýn, je čas setkání pryč.

Vydáme se tedy po značené naučné stezce s názvem Za mlynáři od Bradavy. Hned ve Spáleném Poříčí jdeme okolo prvního mlýna. Vodní kolo se točí, ale mlýn asi nemele. Jeho obyvatelé zjevně nemají s naší exkurzí nic společného. Zajdeme tedy nenápadnou pěšinou mezi ploty k říčce Bradavě.

Překvapí nás čistou vodou ve stínu vzrostlých stromů. Oproti Sobenskému rybníku nám připadá tento tok jako pramen vody živé. Manželka zaznamená přelet ledňáčka říčního. Já si zase všimnu na zem spadných dřínků z dřínu obecného. Z dřevin zde převládá olše lepkavá, javor mléč, něco hlohu a vrby. Říčka protéká skrze členité kamenité dno. Je zde příjemný chládek a zaznamenám volání strakapouda velkého a káně lesní. Ve skrytu stromů dojdeme k rozcestí, kde kdosi na Mlýnském potoce postavil vodní mlýnek, který se neúnavně otáčí v proudící vodě. Jeho 7 žeber bylo kdysi dovybaveno na hřídeli jednoduchým klepátkem. Ale voda jej vzala.

Když přejdeme louku, staneme u železné lávky. Pod ní se rozkládá brod a malá vodní nádrž. Na její hladině se prohánějí bruslačky. Na druhé straně zaznamenám ve vodě větší ulitu uchatky nadmuté (

Uchatka nadmutá

). To je výzva. Slézám k vodnímu toku a po kamenech se dostávám skoro až k lávce. Odměnou je nález okrouhlice rybníčné (

), drobných, rozpadlých lastur hrachovek (Pisidium sp. V mělké vodě na dně leží ukázková ulita kružníka bělavého (

)). Když obrátím zatopený kámen, všimnu si drobných ulit kamomila říčního (

)). Na tu drobnou chvíli, nepřízeň počasí v podobě velkého tepla, docela pěkné nálezy. Dále pokračujeme k rybníku Hvíždalka. Je mnohem čistější než nádrže, které jsem viděl v minulých

dnech. Na zvědavou otázku lehkonožného, staršího cyklisty, zda jsou tam kapři, reaguji vzhledem k rybníkářskému nešvaru přerybnění svou odpovědí trochu nevrle.

Čas pokročil, a tak se vracíme zpět do městečka. Přes cestu nám přelétne babočka admirál, modrásek jehlicový a bělásek řepový. To jen tak, na rozloučenou s malebným kouskem krajiny.

Spálené Poříčí, dne 8. 9. 2024